

bygden. Vid ett besök på Glimminge blef den gamla riddarborgens inmandöme öfverberedd till förewisning af arrendatorn på stället. Hela husets byggnad synes mera beräknad att trotsa fienders anfall och den tidens krigskonst, än på arkitektonisk prydnad och beqvämhet för dess bebyggare. Husets begge första våningar öfvan källarvåningen har minst 4 alnar tjocka gråstensmurar, och sjelfwa ingången står ingalunda i förhållande till husets storlek. Genom ett lågt och temligen smalt hwall leder en trång trappa upp till första våningen. Utom den tjocka ebdören, som inmantill kunde tillstängas med tvänne i muren infjutna bonnar, hade innanför densamma befunnits ett fällgaller af jern, som kunde dragas upp och ned. Derjemte fanns midt öfver ingången en öppning i muren från de öfra våningarne, genom hvilken sjubande watten eller beck kunde utgå ett duschbad öfver de objudna gästernas huswanden. Derjemte funnos öfwerallt i trappuppgångarne stottgluggar, genom hvilka husets försvarare obemärkta kunde sända dödens helsning mot kommande fiender. I första och andra våningarne woro alla rummen hwälfta, de större med en pelare i midten som uppbar hwallswet. De begge öfversta våningarna woro afbelade af trofsbottnar. I rummen i första våningarna woro några försedda med stora eldstäder, men fönstren till desamma woro deremot gansta små och fåtaliga, spridande en högst sparsam dager åt de stora och dystra rummen. Vid hwarje fönster befanns i muren ett säte wid hwardera sidan och på dessa bänkar eller säten, temligen högt öfvan golfwet, kunde man genom det lilla fönstret betrakta den omgifwande nejden. I dessa fönsterrummar hafwa wäl mången gång, under de 4 seklers som förflutit sedan borgen byggdes, en riddare och tärna i förtroligt samspråk tillbringat winterqwällen wid drans sten och harpans toner. Om många trohetseder och kärlekslöften kunde dessa gamla murar ha en saga att förtälja. Bapenklängen och harpotonen hafwa länge sedan tyfnat; blott kajornas fri och rättornas prasfel på windarne, som begagnas till spanmålsupplag, föra nu den ensformiga tyfnaden. Riddartiden lefwer i häfderna och sången samt i de minnen, hvilka den yttre äfskådningen af byggnader från den gamla tiden framkallar. Glimmingehus är uppfördt af en dansk adelsman wid namn Jöns Holgerson Ulstrand, i slutet af 1400-talet. Vid ingången står en klumpig bild af sten, som skall föreställa husets första egare.

I Borrbj kyrka, en af de bäst donerade kyrkor i Skåne, hade nyligen ett orgelwerk af 20 stämmor blifwit uppfördt af orgelbyggarne Söderling från Östheborg. Från fabriken Sundborg i Stockholm woro inköpta ett par utmärkt wackra kruskronor af metall med åtta förgyllning, hwardera betalt med nära 1,000 rdr. Man står äfwen i begrepp att af någon swenskt mästare beställa en målad altartafel.

Ännu i sena hösten ser man lärkor flyga öfver fälten; wid blifbare wintrar stanna de gwar i södra Skåne för att till våren såsom dess första buddärare sjunga återwaktandets och uppståndelsens glada morgonshymner. Under odlingarnas framsteg wid Skånes kuster har man på många ställen funnit slintwerktyg, såsom hyror, knifwar, klubbor, spjutspetsar o. d., tillformade af nordens första urinwånare, långt innan Cimbrerna plöjt Baltiska hafwet och gifwit Cimbrishamn och Cimbris sin benämning. Af sådana slintwerktyg hafwa åtskilliga personer gjort större samlingar; den största samling af dylika fornsaker, som troligen finnes i ensild ego, hafwa wi besett hos profsten Hofwerberg i Barslebäck, uppgående till omkring 2,000 stycken.

Telegraf-rapporter.

Hamburg den 7 Dec. kl. 8, 42 min.

e. m. Enligt aftonens "Börsehalle" har förbunds-församlingen i Frankfurt i dag, med ringa majoritet, beslutat exekution i Holstein och Lauenburg. Marschordres blefwo genast expedierade. Exekutionscorpsern blifwer 22,000 man, deraf

Med dylika åsigt rörande behöfvet för våra inhemsta näringar af skydd wid utländsk täflan war det tillfredsställande erfara, att under nu församlade riksdag ett sleg blef taget, som antyde om ej återgång ifrån, dock ett mindre obetingadt hyllande af de frihandels-läror, som dittills gjort sig så öfverwäldigt gällande; och med glädje hellsade wi rikets ständers beslut, uttryckt i underd. skrifwelse till E. K. M. af den 4 i denna månad, hwarut rikets ständer hos E. K. M. i underd. het anhålla, det E. K. M. täcktes, efter förutgången utredning af saktunnige män, till rikets näst församlade ständer afsemla förslag till ny tulltaxa, deruti införsetullarne för de fabrikater, som utgöra föremål för inhemsk industri, blefwo så afpassade, att de å ena sidan icke kunde lemna den swenske producenten tillfälle att fördraga öfslig winst på öfrige medborgares bekostnad, men å den andra gjorde det för honom möjligt att fördelaktigt bestå i konkurrensen med andra länders industri-idlare.

Djupt wörbände E. K. M. its höga omwårdnad och hägn om de swenska näringarna samt oafslätliga nitäfskan för det som kan befördra wårt samhälles framåtskridande i wälstånd och kraft, anse wi öf ide böra bölja, utan wärdtorn inför thronen öppet uttala, att wi med beghnäm och öro tagit del af E. K. M. its med anledning af rikets ständers öfwanomförmäda skrifwelse, den 6 i denna månad fattade beslut, att wäl tillsätta en kommitté för utarbetande af ny tulltaxa, men att tillika, under ogillande af de grundsatser, dem rikets ständer ansett böra tillämpas, anbefalla denna kommitté att, i öfwerensstämmelse med hwad rikets nu församlade ständers bewillningsutskott i afgifwet betänkande i ämnet föreslagit, under fortsatt tillämpning af handelsfrihetens grundsatser, iakttaga, att införsetullarna för de fabriks- och handtwerksvaror, hvilka utgöra föremål för tillwering inom landet, må i de fall, det finnes erfordrigt, med aftgifwande på hithörande förhållanden jämfas, att dessa förbrukningsartiklar icke warda öfwer höfwan fördrade.

Wi waga hysa den åsigt, att det är betänkligt för Sverige att i allt för stor utsträckning tillämpa frihandeln. De praktiska följderna af dess onekligt wackra teorier hafwa redan alltför kännbart blifwit bemärkta af alla näringsidtare inom landet, af så wäl fabrikanter och handtwerlare som jordbrukare, för att ej det ojemförligt stora flertalet bland dessa skulle önska, att frihandels läror, sådana de här mer och mer tillämpas, måtte i wäsentlig mån förändras.

Men icke nog härmed! Wi äro fullt öfvertygade, att äfwen bland köpmän, och bland dem som endast konsumera, hvilka båda samhällsklasser i främsta rummet böra vara intresserade för frihandeln, äro dock de flesta, som tänkt öfwer följderna för wårt land af frihandels tillämpning af den åsigt, att industri-idlaren här i Sverige behöfwer mera skydd än i de flesta andra stater, och att jordbrukaren, som här måste bekämpa större swårigheter än i något annat land, der jordbruk idlas, wäl behöfwer något skydd wid utländsk täflan, och det så mycket mera, som en oinfränkt frihet, sådan den eger rum wid införset till Sverige af främmande länders jordbruksprodukter i de flesta fall icke kommer swenska jordbrukaren till del wid export af hans afster.

Wi tro och, att ibland flertalet af landets tänkande befolkning den saken unwunnit allt mera insteg, att den ena samhällsklassens wälstånd betingar den andras, och att i längden måste beghnäm och fattigdom hos producenten stada äfwen konsumentens intressen.

I djupaste underdånighet waga wi derför hos E. K. M. anhålla, det E. K. M. täcktes tillfatta äfwen en annan kommitté, som får sig uppdraget att likaledes utarbete ett förslag till tulltaxa med lebnung af de grunder, dem rikets ständer för sin del ansett böra företredeswis tillämpas, och med iakttagande för öfrigt af så wäl producentens och konsumentens som hela swenska samhällets sannskyldiga intresse, samt att E. K. M. likaledes täcktes till nästammantäddande rikets ständer öfwerlemna båda tulltaxorna, på det rikets ständer må blifwa satte i tillfälle att wälja emellan 2:ne i öfwa anda och riktning utarbetade förslag, och såmedelst större sannolikhet må förefinnas att något systematiskt helt kan blifwa antaget.

Med djupaste underdånigaste wörbnd, trohet och nit framhärda.

Eders Rgl. Maj:ts
allerunderdånigste och tropligtigste
underfater.

Stockholm i November 1863.
E. G. Åfregren. J. & E. G. Bolinder. W. Sellgren & komp. Tanto Söderbruks-bolag. R. A. Ålmgren. J. W. Bergström. N. A. Wilander. Carl G. Palm. Reinh. W. Ramstedt. Hylm & komp. A. W. Lundin. E. W. Åhlbom. Jac. Fr. Junglöf. Krook Åhrberg & komp. P. Åb. Schedin. A. W. Wahlenberg. F. E. Rosenwall. A. Moberg. P. R. Holmström. And. G. Enblom. H. M. Brandelius. D. Kullman. E. Pettersson & son. Fr. Th. Beckman. Samuel Elliot & komp. Philip Behrling. Casparsson & Schmidt. M. Samson & Elliot. Joseph Elliot. Wilham Lindberg. E. J. Schmiedte. J. D. Wan-

Pr
berede
större
garde
diwifl
regim
D
och
böjan
befar
bli
mind
F
telle
slår
skuld
den
till
ning
R
San
ling
förfl
owä
medl
pas

gen
in
allm
yfter
mer

ibr
ete

92

i 1
å 1
wigl

dre,
aero
ve:sl
70e
Aug

dis
dem

70e

hög
affä

flaf

12
131
50